

HET VRIENDSCHAPSMUNTJE

Lucy Stevenson Ewell
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Nina grijsde toen ze het bordje op haar limonadekraam had geplakt. Er stond: 'Limonade! 25 cent'. Ze stapelde de plastic bekers op naast de kan limonade.

Het was een warme zomerdag. Nina hoopte dat veel van haar burens zin in een lekker, koel drankje zouden hebben.

Meneer Burleigh liep langs, met zijn peuter in een kar. 'Ik wil wel wat.' Hij deed een muntje in Nina's pot. Nina schonk een glas limonade voor hem in.

Daarna kwamen Nina's vriendinnen Bethany en Livvy langs op de fiets. Ook zij stopten en kochten wat limonade. 'Dank je!' zei Bethany.

Nina schudde met haar pot. De muntjes in de pot rinkelden. Ze had al wat geld verdiend!

Toen kwam Nina's lievelingsbuurman naar buiten om het vuilnis buiten te zetten. 'Hé, Nina,' zei Máté. 'Ik wil graag wat limonade.'

Máté en zijn vrouw, Tanya, hadden Nina's gezin enorm geholpen. Na de dood van Nina's vader hielp Máté ze met klusjes in en rond het huis. Hij had hun lekkende tuinslang gerepareerd. Hij had de hoge bomen in hun achtertuin gesnoeid. En hij had mama's auto gerepareerd toen de accu het niet meer deed.

'Alsjeblieft.' Nina gaf hem een bekertje.

Máté deed een muntje in haar pot, maar Nina hield hem tegen.

'U hoeft niet te betalen!' zei ze. 'Deze

limonade is om u te bedanken voor alles wat u voor ons hebt gedaan.'

'Maar er staat 25 cent op het bord!' zei Máté. 'En deze limonade is te lekker om er niet voor te betalen.'

Nina trok de pot weg en lachte. 'Nee hoor. Voor u is de limonade gratis!'

De dag erna ging Nina naar buiten om de post te halen. Ze stond stil toen ze op de trap van de veranda een glimmend muntje in de zon zag schitteren. Ze keek naar Mátés huis. Hij moet het kwartje daar hebben neergelegd! Hij probeerde nog steeds zijn limonade te betalen.

Nina glimlachte. *Máté is niet de enige die stiekem kan zijn*, dacht ze. Ze rende naar zijn huis en legde het kwartje op Mátés deurmat neer.

Een dag later ging Nina naar buiten om op haar step te rijden. En daar lag Mátés kwartje, naast de bloempot bij de voordeur.

Nina reed op haar step weer naar Mátés huis. Dit keer legde ze het kwartje op een steen bij de veranda.

Dit ging weken zo door. Het kwartje ging heen en weer.

Volg de paden om te zien waar het muntje is verstopt!

1

3

Elke dag vond Nina het muntje op een nieuwe plek op hun veranda. En elke dag verstopte ze het op een nieuwe plek op Mátés veranda.

Op een dag werd Nina verrast toen ze buitenkwam. Daar lag het kwartje – en er zat een mooie ketting aan. Ze hield de ketting omhoog en glimlachte. De zon scheen op het muntje, waardoor het glinsterde.

Máté was thuis aan het werk in zijn werkplaats. 'Dank u!' riep Nina over het lawaai van de zaag heen.

Máté keek op. Nina hield de ketting omhoog.

'Tanya heeft me geholpen om die te maken,' zei Máté. 'Het is een cadeau van ons allebei omdat je zo aardig bent.'

'Dan denk ik dat u hebt gewonnen.' Nina lachte en deed de ketting om. 'Ik vind hem zo mooi dat ik hem altijd zal bewaren.'

Ze was dankbaar dat ze zulke aardige, zorgzame burens had. ●

4

2

5

ILLUSTRATIES: MITCH MILLER